

Два гады „Маладняка“.

Два гады.

Два гады буйнага росту, творчасці, росквіту.

Ад 7 да 500 асоб, згуртаваных ва ўсебеларускае аб'яднаньне паэтаў і пісьменьнікаў—восем дзясяткаў „Маладняка“ за два гады яго існавання.

Ад маленькай групы да ўсебеларускага зьезду.

Разьвіццё рабочай і сялянскай актыўнасці, выкліканае вялікім гаспадарчым пад'ёмам, які перажывае наша краіна, як і ўвесь Саюз, выклікала значны запатрабаваньне на прыгожае пісьменства, як зброю дзеля лепшага ўразуменьня тых абставін, у якіх мы знаходзімся.

Моладзь, якая ад старога пакаленьня паэтаў і пісьменьнікаў не атрымала здавальнення на свае патрабаваньні ў галіне мастацкай літаратуры, сама ўзялася за пера і дзямі за варштатам і сахою, увечары—тварыць сваю літаратуру, тую, якую т. Сталін называў «пралетарскай па зместу, нацыянальнай па форме».

«Маладняк», які зьяўляецца дзіцём Кастрычніка («Мы Кастрычніка сыны»), зразумела, павінен быць той арганізацыяй, якая аднавакоў сабе ўсіх тых, якія наогул выкліканы да творчасці Кастрычнікам, а таксама тэй часткі пісьменьнікаў і паэтаў старой беларускай літаратуры, якія прынялі самы шчыры ўдзел у стварэньні Кастрычніка на Беларусі. Толькі гэтым і тлумачыцца буйны росквіт аб'яднаньня, узмацненьне яго шэрагаў і рост яго творчай прадукцыі.

Першая праца—згуртаваньне і згуртаваньне ўсяго лепшага, што ёсьць у новай беларускай літаратуры зробленага. Зараз на парозе 3-га году, калі збіраецца ўсебеларускі зьезд, перад «Маладняком» паўстаюць новыя задачы, на якія зьезд павінен будзе даць адказ.

На ўсё яшчэ зроблена на афармленьне арганізацыяў. Трэба выпрацаваць статут, абгаварыць узаемаадносіны з пісьменьнікамі нацыянальнасьцяў, якія жывуць на Беларусі (аўрэяў, палякаў, расейцаў) і іншыя арганізацыйныя пытаньні.

Палітычнае і мастацкае выхаваньне сваіх сяброў павінна быць справай аб'яднаньня. Выхаваньне павінна ісьці па напярэмай азнам-

леньня в прыгожым пісьменствам як беларускай, так і замежнай літаратуры і выпрацоўкі сьветнага гледзку, які даў бы магчымыя вясці барацьбу з тымі мяшчанскімі і дробна-буржуазнымі настроямі, якія яшчэ зараз пануюць ў некастрычаных пісьменьнікаў і паэтаў.

«Маладняк» ня можа і не павінен замяніцца ў шэрагах сваёй арганізацыі. Сталага беларускага чытача ў вялікіх разьмерах амаль што яшчэ няма.

Ня трэба чакаць, пануль чытач прывядзе да твору, трэба гэты твар несці да чытача. Маладжаньнем вечарын ў рабочых клубах, на вёсцы, на працарышчах «Маладняк» больш пануль рызуе сваю творчасць і адначасна слухае крытыку і абгавареньне сваёй творчасці шырокай рабоча-сялянскай масы.

Не баяцца, а шунаць гэтай крытыкі, выклікаць яе павінен кожны паэта, ці пісьменьнік, а ў асаблівасьці маладняковец.

Барацьба за якасьць сваёй прадукцыі—галоўная задача «Маладняка». Лёзунг т. Леніна «менш меней, але лепей» павінен быць лёзунгам кожнага маладнякоўца ў сваёй штодзённай творчасці. Грамадзянства будзе судзіць аб Маладняку не на колькасці, але на якасьці яго творчасці.

«Маладняк» павінен абхапіць ня толькі паэтаў і пісьменьнікаў, але наогул усіх тых, якія працуюць над стварэньнем новай беларускай культуры. Адсюль неабходнасьць пашырэння рамак «Маладняка», як арганізацыі дзеля абхопу, як пісьменьнікаў і паэтаў, так і мастакоў, працаўнікоў сцэны і іншых галін мастацтва.

Усё гэтыя пытаньні павінен вырашыць першы зьезд «Маладняка».

Камуністычная партыя і камсамол, супольна з якімі і пад кіраўніцтвам якіх працуе «Маладняк», упэўнены ў тым, што «Маладняк» справіцца з усімі заданьнямі, якія высунуты перад ім жыццём.

Пажадзем зьезду прадукцыйнае працы.